

Basın Açıklaması

IMF ve Dünya Bankası Yılanı, Lübnan'ın Boynunu Sarıyor

Kötüleşen borç krizi, borçlu ülkeleri borç (taksitler ve faiz) hizmetini ödeyemez hale getiriyor. Bu yüzden borçlarını yeniden yapılandırmak ve ekonomilerini canlandırmak için tek çareyi yeni krediler almakta buluyorlar. Bunun için de Paris Kulübü üyesi alacaklı ülkeler grubu ile Londra Kulübü üyesi alacaklı ticari bankalar grubu, borçlu ülkelere sağlıklı ekonomik yöntem izlediklerine dair IMF'den iyi davranış sertifikasına benzer bir öneri getirmesini istiyorlar. Tabii bunu almak için de IMF, devalüasyon yapılması, temel ve zorunlu mallardan sübvansiyonların kaldırılması, ücret ve maaşların dondurulması, enerji, kamu hizmetleri ve mallara zam yapılması, daha fazla tasarruf ve sermaye çekmek için faiz oranlarının artırılması, dış ticaretin kısıtlamalardan arındırılması ya da hafifletilmesi gibi reform programının uygulanmasını şart koşuyor.

IMF yoluyla borç krizine çözüm arayışları, sorunu iyice artırır. Çünkü IMF programı, çözümü salt matematiksel temele göre ele alır ve sorunu matematiksel bir denklem olarak görüp iki uç arasında bir denge kurmak için çalışır. Bu nedenle eksik tarafı arttırmak ya da fazla tarafı eksiltmek için uğraşır, bu çözümün, ekonomik çözümsüzlük yaşayan insanla olan ilişkisine ve bağına bakmaz.

Örneğin gelirleri artırmak için IMF, vergi artışı talep eder. Oysa borçlu ülkelerdeki vergilerin genellikle taşınabilecek en üst düzeyde olduğunu biliyor. Borçlu ülkelerdeki fiyatlar zaten çok yüksek ve çoğu insanın gücünün üstündedir. Buna rağmen IMF, ekmek, süt, pirinç, buğday, şeker ve akaryakıt gibi temel mallardaki sübvansiyonların kaldırılmasını ister. Borçlu ülkelerin ihracata hazır mal üretim kapasitesi zayıftır ama yine de devalüasyon yapılmasını ister, böylece fiyatlar ve işsizlik artar. Mal ve hizmetlerin fiyatında artış yaşanırken maaş ve ücretlerin dondurulmasını, dahası bazen gerekli krediyi sağlamak için harcamaları azaltmak amacıyla sadece ücret ve maaşların dondurulmasını değil, aksine düşürülmesini ister.

IMF tarafından dayatılan tüm bu zorba ve rijit önlemler, borcu iptal etmek ya da düşürmek için değil, yeniden yapılandırmak içindir. Yani borç, kısa süreliğine ötelenir, daha çok birikir ve yeni krediler verebilir, böylece borçluluk dayanılmaz bir hal alır.

Dünya Bankası genellikle IMF'nin borç verme misyonunu tamamlayıcı pozisyonundadır. IMF, yönetmeliğine göre dezavantaj sınırına ulaşan ülkelere yeni krediler veremez. Çoğu zaman bu krediler, borçlu ülkelerin büyümesini engellemek için tasarlanmış projeler için verilir. Ve ekonomilerini esas olarak dış yardıma bağımlı hale getirir.

Bu yüzden biz, IMF ve Dünya Bankası'nın zehrine karşı iktidarı ve insanları uyarıyor ve diyoruz ki, borç krizinin çözümü, faiz ödememektir. İktidar ortakları bu kredileri kendi paralarından ödemelidir. Ayrıca bir daha asla kredi alınmamalıdır. Buna ek olarak tarım, sanayi, ticaret ve ülkenin doğal zenginliklerini işletmek için sağlıklı bir politika belirlenmelidir.

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilâyeti
Medya Bürosu